

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πενίαν και άτιμίαν
 αφαιρείται παιδεία. Σολ. ιγ. 18.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΑΙ. ΤΗΙ 27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

Άκολουθία περί τών κατὰ τήν Γαλλίαν
 Συμβάντων.

Τήν 16/28 ἡ Πύλις ἐκηρύχθη διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος ἐκδεδομένου εἰς τὸ Σαίν-Κλοῦ εἰς κατάστασιν πολιτορκείας. Ὁ Μερσοέλλος Μαριμύτος ἔχων ὅλην τὴν στρατιωτικὴν ἐξουσίαν, διορίσθη νὰ ἐκτελέσῃ τὸ διάταγμα, καὶ νὰ ὑποτάξῃ διὰ τῆς βίας τοὺς ἀνθισταμένους Πολίτας· οὗτοι πάλιν ἐσύσθησαν τάγματα ἐθνικῶν φρουρῶν φέροντα τριχρόους Σημαίας, καὶ παρακολουθούμενα ἀπὸ τὸ λοιπὸν πλήθος, ἐφραζάν με ἀμάξας, καὶ ξύλα, ἢ ὅπως ἐδυνήθησαν, τὰς ρύμας τῆς Πόλεως, διὰ νὰ δυσκολεύωσι τὴν κοινωνίαν τῶν στρατευμάτων, καὶ ἡ μάχη ἔγινε, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, τόσον φονικώτερα, ὅσον ἀμρύτερα τὰ μέρη ἦσαν προπαρασκευασμένα, καὶ ὁ πυροβολισμὸς ἐγείνετο ὄχι μόνον συνεχῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ Κανονίων, ἐκ μέρους τῶν Βασιλικῶν στρατευμάτων. Τὸ οἴκημα τῆς Κοινότητος ἐκυριεύθη καὶ παρεχωρήθη ἀλληλοδιαδόχως ἑκατέρωθεν, ἀλλὰ τέλος ἔμεινε εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Πολιτῶν, καὶ αἱ ἐκ τοῦ πραχέιρου συζητῆσαι ἀσπικὶ ἀρχαὶ ἐφέρθησαν εἰς αὐτὸ· αὗται συνετέλε

σαν πολὺ ἐπομένως εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας, καὶ εἰς τὴν εὐδοσίαν τῶν πραγμάτων.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, μεταξύ τῆς δαινοτέρας συμπλοκῆς, μία ἐπιτροπὴ τῶν συνηγμένων ἀντιπροσώπων διεβούθη πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Μαριμβύτην, καὶ παρασηύουσα ἐντόνως εἰς αὐτὸν τὸ γινόμενον μέγα κακὸν, ἐζήτησε τὴν παύσιν τῆς τσοσάτης σφαγῆς. « χρέος, καὶ τιμὴ τοῦ στρατιώτου, εἶπεν ὁ ἀρχιεπίσκοπος, εἶναι ἡ ὑπακοή.

« Τὸ δὲ χρέος, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Πολίτου, ἀπεκρίθη ὁ Κ. Λαφίττης, μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, εἶναι νὰ μὴ σφάξῃ τοὺς Πολίτας.

« Ποίας συνθήκας λοιπὸν προβάλλετε, Κύριοι; ἠρώτησεν ὁ ἀρχιεπίσκοπος.

« Νομίζομεν, εἶπεν ὁ Κ. Λαφίττης, ὅτι ἡ ἀνακάλυξις τῶν παρανομίων διαταγμάτων, ἡ ἀποβολὴ τῶν ὑπουργῶν, καὶ ἡ συγκάλυξις τῶν Βουλῶν κατὰ τὴν 3 Αὐγ. (22.

« Ιουλ.) θέλουσι φέρει τὴν ἡσυχίαν.

« Καὶ ἐγὼ, ὡς πολίτης, συμφωνῶ εἰς ταῦτα, ἀπεκρίθη ὁ ἀρχιεπίσκοπος, ἀλλ' ὡς στρατιώτης, ἐκτελῶ τὰς ὁποίας ἔχω διαταγὰς. ἐντοσοῦτω ὑπεσχέθη νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸν Βασιλεῖα τὰ προβαλλόμενα ἐντὸς μισθῆς ἕρας. « ἂν δὲ κρίνετε εὐλογον (εἶπε) νὰ συνδιαλεχθῆτε περὶ τούτων μετὰ τοῦ Πρίγκιπος Πολιγνάκου, εὐρίσκειται ἐδῶ πλοσίον, καὶ θέλω τὸν ἐρωτήσαι ».

Μετὰ τέταρτον τῆς ἕρας ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐπιστρέψας σκυθρωπῶς ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, ὅτι ὁ Πρίγκιψ Πολιγνάκος ἀκούσας τὰ προβαλλόμενα νομίζει ἀνωφελεῦ πάσαν συνδιάλεξιν.

« Ἐχομεν λοιπὸν ἐμφύλιον πόλεμον. » εἶπεν ὁ Κ. Λαφίττης. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἐκλίνε τὴν κεφαλὴν, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἀνεχώρησε. (ἀκολουθεῖ.)

ΚΑΛΟΣ ΙΑΤΡΟΣ.

« Ψυχῆς νοσοῦσης, εἰδὼν ἰατροὶ λόγοι ». Ἐδρυρ.

Ἀνεγνωσα μίαν φοράν εἰς ἓνα παλαιὸν συγγραφεῖ, Στ.

νην τὸ γένος, ὅτι περὶ τὸ 570 ἔτος πρὸ Χριστοῦ, ὁ Κεμισσὸς μαθητὴς τοῦ Κομφουκίου, κατέβησεν εἰς ἓν τῶν προασειῶν τοῦ Πεκίνου ἰατρῆιον πάντη ἀσυνήθιστον, ἔπου ἤρχοντο οἱ πάσχοντες ἠθικὴν τι νόσημα διὰ τὴν ἰατρευθῆσι. Ὁ οἶκος ἐκεῖνος, καθὼς ἔλα τὰ νοσοκομεία, ἦτον διχρημῆτος εἰς μέρη πολλὰ, ἔπου πᾶν εἶδος ἀρρώστιας ἀπεχωρίζετο καὶ ἐθεραπεύετο ἰδίως. Εἶχε μέρος διὰ τοὺς φιλαργύρους, μέρος διὰ τοὺς φιλοδοξοῦς, μέρος διὰ τοὺς κλόκακας, κ. τ. λ. Ὁ ἰατροφιλόσοφος Κεμισσὸς καθ' ἡμέραν τὸ πρῶτ' ἐπισκεπτόμενος τοὺς ἀρρώστους του, διώριζε τὰ πρόσφορα ἰατρικὰ, καὶ τὴν πρέπουσαν δίαitan, καὶ παρατηρῶν ὕσσι ἰατρευθῆσαν ἐντελῶς, ἀπέσελλεν αὐτοὺς εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν ἀνθρώπων.

Στοχαζόμενος πόσον εἶναι ὠφέλιμον τοιοῦτον κατάστημα, ἦλθεν εἰς τὸν νοῦν μου νὰ τὸ καταστήσω παρομοίως εἰς τὴν Ναυπλίαν. ἐσύνταξα λοιπὸν καὶ τὴν περὶ τούτου προκήρυξιν. ἀλλ' ὅταν ἦλθεν ἡ ἕρα νὰ ἐκτελέσω πραγματικῶς τὸ σχέδιόν μου, τότε παρετήρησα τὰς δυσκολίας, ἔσαι ὑπάρχουσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ. Ὑπάρχουσι νοσήματα τῆς ψυχῆς, καθὼς καὶ ἀρρώστια τοῦ σώματος, τὰ ἴσητα οἱ ἄνθρωποι κρύπτουν διὰ πολλοῦ χρόνου πρὸς ἑαυτοὺς, οὐδέποτε τολμῶσι νὰ τὰ φανερώσωσι πρὸς τὸν συνήθη ἰατρὸν, καὶ διὰ τὰ θεραπεύσωσι, καταφεύγουν εἰς ἐμπειρικούς, συμβουλευόμενοι κρυφίως.

Οὗτοι οἱ ἀπολωλότες υἱοὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἔχουν, ἂν τοὺς πιεσῶμεν, θαυμασίαν ἰατρικὴν δύναμιν, πολλὴν φιλανθρωπίαν πρὸς τοὺς ἀρρώστους, ἀνίκητον σιωπὴν τοῦ μουσικοῦ, καὶ ἄκραν ἀφιλαργίαν. Τῶν ἀδελφῶν μου τούτων τὸ παράδειγμα προβαλλόμενος, κηρύττω ἑμαυτὸν εἰς τὴν Ναυπλίαν θεοπέσιον παθολογίαν, σορὸν Ἡθοδιδάσκαλον, καλὸν ἰατρὸν. καὶ ἐπειδὴ ἀποβλέπω εἰς τὰς αὐτὰς τιμὰς, κηρύττωμαι μετὰ τὴν αὐτὴν μετριοφροσύνην.

Ἐσοῦδασα κατὰ βάθος τὴν ἠθικὴν ἀνατομίαν, κατέτριψα πενήντα ἔτη εἰς τὰ τέσσαρα μέρη τῆς γῆς, ἀσχολούμενος εἰς κλινικὰς πείρας, καὶ τολμῶ νὰ εἶπω, ὅτι κατέτριψα νὰ γνωρίζω ἀκριβῶς ἔλα τὰ πάθη τοῦ ἀνθρώπου. διεπίερα τὴν τομίδα τῆς παρατηρήσεως εἰς τὰς λεπτοτέρας

πτυχίς του, και προβαίνων εκ τῶν ἀποτελεσμάτων εἰς τὰ αἰτίαι, ἐσύνταξα μίαν φυσικὴν παθολογίαν, ἕπου διαιροῦνται ἔλαι αἱ νοσοποιαὶ διαθέσεις, τὰ συμπτώματα, αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ ἰατρικὰ των. Ἐάν μ' ἐρωτήσῃ τις (τὸ ὅποιον δὲν φοβοῦμαι νὰ τὸ πάθω εἰς τὴν Ναυπλίαν) ποῦ ἐσπούδασα, καὶ ποῖα εἶναι τὰ μαρτυρικὰ τῆς μαθήσεώς μου ἀποκρίνομαι, ὅτι ἐδιδάχθην εἰς τὸ σχολεῖον τῶν μαθητῶν τοῦ Σωκράτους, τοῦ Πλουτάρχου, τοῦ Σενέκα, τοῦ Μονταίγνου, τοῦ Ἀδδίσωνος, καὶ ὅτι ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους συντεχνίτας μου ἔχω προτέρημα, τιμῆς ἀξίον πρὸς τοὺς ἀρρώστους, ὅτι ἐνδέχεται ν' ἀπατηθῶ, χωρὶς ὕμωσ ἐκ τοῦτου νὰ συμβῇ θάνατος.

Ἦνοιζα λοιπὸν εἰς τὸ νεόκτιστον πρόασειον τῆς Προνοίας ἢ Νεκροπόλεως, συμβούλιον ἰατρικόν, χωρὶς νὰ ζητῶ μισθὸν τῆς συμβουλῆς μου, καὶ δέχομαι ἀπὸ τὰς ἑπτὰ ὥρας τὸ ἑσπέρας μέχρι τοῦ μεσονυκτίου, ἀνδρας καὶ γυναίκας ἀδιαφόρως, πάσης ἡλικίας καὶ πάσης τάξεως, ὅσοι διὰ τῆς ἐμπειροσύνης των ἤθελαν μὲ τιμῆσαι. Παρακαλῶ δὲ, νὰ μὴ μὲ νομίσῃ τις ἀπαράλλακτον μὲ τοὺς Ἀγύρτας τῶν Τριῶν τοὺς βιοπλανεῖς γόητας, ὅσοι μηδὲν ἐξετάζοντες, καὶ μὴ ἔχοντες ἄλλον ἰσθγὸν παρὰ τὴν φυσικὴν ἐμπειρίαν, διανέμουν πρὸς τοὺς ἐρχομένους τὰ εἰδικὰ ἰατρικὰ των. Ἐγὼ, ἀρ' οὐ παρατηρήσω τὴν ἡλικίαν, τὸν χαρακτήρα, τὴν ἀγωγὴν, τὰς συνηθείας τοῦ ἀρρώστου, καὶ ἀκολουθήσω τὴν φωνὴν τῶν προγνωστικῶν καὶ διαγνωστικῶν τῆς ἀρρώστιας του, τότε διορίζω ἀπαίσιως τὰ ἰατρικὰ.

Τοιαῦτα κατασῆματα, ὅποιον εἶναι τὸ ἰδικόν μου, διὰ νὰ εὐτυχίσωσι, δὲν ἔχουν χρεῖαν νὰ ἐπαινεθῶσι οὔτε διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, οὔτε διὰ τῶν εἰρημάτων, ὅσα πλατύνουσιν ἢ συντέμνουσι τὸν ἔπαινον εἰς τὰ καφωπλεῖα τῆς Πόλεως, κατ' ἀναλογίαν τοῦ μισθοῦ. Περὶ τιμῆς πργμάτων, ἀναργύρως προσφερομένων, οὐδεμίαν γίνεται ἐμπορικὴ λογοτριβή. Εἰς τὴν Ναυπλίαν μάλιστα, ὅταν δίδῃς χωρὶς νὰ ζητῆς τὸ συνάλλαγμα γίνεται ἀθύρβον, καὶ μὲ ὀλιγώτερα λόγια, παρ' ὅσα ἤθελε συγχωρῆσαι ὁ παλαιὸς τῆς Σπάρτης νομοθέτης. Ἐγὼ οἱ ἄνθρωποι προθυμότετα ῥιψοκινδύ-

νοῦσιν, ὅταν ὁ κίνδυνος ἦναι μὴ ζημιωθῶσι καιρὸν καὶ παλαιὰ ὑποδήματα. Τέλος, ἡ ἐπιγραφή τοῦ κατασῆματός μου, ψυχῆς ἰατροῦτον ἀμισθον, καὶ ἡ σιωπὴ τῶν ἐξομολογήσεων, τὴν ὁποίαν ὑπόσχομαι νὰ φυλάξω πᾶνταχού, μὲ κάμουν νὰ τρέφω χριστὸς ἐλπίδας ὅτι πολλοὶ καὶ τῶν ἰδιωτῶν καὶ τῶν πολιτευομένων θέλουν συχναῖσαι τὸ κατὰ σῆμά μου. Ἰσως ποτὲ καὶ οἱ Γραμματεῖς αὐτοὶ μὲ τιμῆσωσι μὲ τὴν παρουσίαν των, μ' ὅλον ὅτι ἐκ προμηθείας πολιτικῆς, ἀποφεύγουν πάντοτε τὴν εὐθύνην, καὶ φροντίζουν νὰ διαφυλάττωσιν ἀχραντον καὶ ἀσπίλον τὴν ἀθωότητά των. Ὅθεν, καθήμενος εἰς τὸν μέγαν σκίμποδά μου, περιτυλιγμένος μὲ ποδῆρες ἔνδυμα, ἐπιφέρων ἕνα μακρὸν ἐπενδύτην, τοῦ ὁποίου αἱ χεῖριδες καταβαίνουν εἰς τοὺς ἀσραγάλους μου, φορῶν ἐπὶ κεφαλῆς μίαν κοκκίνην φεσάραν, τῆς ὁποίας ὁ μεταξόκλωσος θύσανος περιτρέχει τὰς παρεῖάς μου, ἔχων τοὺς πόδας μου βυθισμένους εἰς τὰ μαλλωτὰ καὶ φελλόσρωτα σανδάλιά μου, ἠνοιζα τὴν Κυριακὴν τὰς ἰατρικὰς ὁμιλίας μου.

Ἡ ἔνδυμασία μου αὕτη, ὅσον καὶ ἂν ἦναι παράδοξος, δὲν προσβάλλει εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνθρώπων, διότι καὶ αὕτη διαπρέπει εἰς τὴν Γερουσίαν. Ὁ μὲν ἀρχαιολόγος ἤθελεν εἰπεῖ, ὅτι ὁμοιάζω τὸν Ἀεσυάγην τοῦ Ξενοφῶντος. ὁ δὲ παρατηρητὴς τῶν νεωτέρων ἤθελε μὲ παραβάλλει, τοῦλάχιστον διὰ τὴν μεγαλοπρέπειάν μου, μὲ κἀνένα ἐκτελεσθῆν τῶν παρελθουσῶν προσωρινῶν Διοικήσεων, πλὴν ὅτι τὸ καπνιστήριον μου δὲν ἔχει τὸ ἀπαιτούμενον μήκος.

Ὁ πρῶτος ἀρρώστος, ὅστις ἤθελε νὰ μὲ συμβουλευθῇ, ἦτον ἄνθρωπος εὐτραφῆς μεγαλομιάτης καὶ μαυρομιάτης. Ἡ πολὺπτυχος φουσανέλλα του μόλις κατέβαινεν εἰς τὰ γόνατά του, καὶ τὸ βραχιόντου ὑπεφαίνετο, καθὼς τὰ τζιντιάνια τῶν γυναικῶν τῆς Καλαμάτας. εἶχεν ἐσφιγμένην τὴν ζώνην του τόσον πολὺ, ὥστε πεσόντα κατα γῆς τὰ κομβολογία του δὲν ἐδύνατο νὰ σκύψῃ νὰ τὰ ἐπάρῃ. Τὰ κομβολογία του ἦσαν κοράλλινα, καὶ ἐκ τούτων ἔλαβεν αἰτίαν πρώτης ὁμιλίας, διηγουόμενος, ὅτι τὰ ἠγόρασεν ἀπὸ τὸν τιμιώτερον τῶν καταγωγέων μὲ ὀλιγωτάτην τιμὴν. ἰκανὴν ὥραν μ' ἐξενοχώρησε.

ζητῶν νὰ μὲ ἀναγκάσῃ νὰ μαντεύω τὴν τιμὴν τῶν κομβολογίων του. τέλος μὲ εἶπεν ἄς ἔλθωμεν εἰς τὸ προκείμενον. Ἐγὼ Ἰατροφιλόσοφε, εἶμαι Πελοποννήσιος ἀπὸ τὴν Ἀχαΐαν. Εἰς τὴν ἱερὴν ἀγῶνα τῆς Πατρίδος συναγωνιζόμενος ἔπαθα πολλά. εἶναι ἀληθές, ὅτι δὲν ἔτυχα ποτὲ εἰς περίρασιν νὰ πολεμήσω οὔτε μὲ τοὺς Τούρκους οὔτε μὲ τοὺς Ἀραβίους. μὲ ἐρύλαξεν ὁ Θεὸς ἀπὸ φύνον ἀνθρώπου. ἄς ἔχη δόξαν τὸ ὄνομά του. ἔπαθα ὅμως πολλά καὶ διάφορα. δὲν ἔμεινε βουδὸν νὰ μὴ ἀναβῶ τὴν κορυφὴν του. δὲν ἔμεινε δάσος, ὅπου δὲν ἐζήτησα καταφυγὴν. μίαν μόνην φοράν κατάρθωσα καὶ ἐγὼ νὰ ἐμβάσω μισοφορτωμένα εἰς τὴν Πάτραν τὰ γαδουράκια μου, ἀλλὰ δὲν μὲ ὠφέλησε πολὺ τὸ κατόρθωμα τούτου. Διότι ἐμοίρασε τὸ κέρδος μὲ τοὺς πολιορκητάς; -- Ναὶ -- αὐτὰ, ἰατρέ μου, εἶναι πολυδιήγητα. Ὑπερον ὅμως ἀπὸ τούτους κινδύνους καὶ τίσα δεινὰ, ἄλλοι διορίζονται εἰς τὰ ὑπουργήματα, ἄλλοι λαμβάνουν τοὺς μισθοὺς! Εἶναι δίκαιον, ἡμεῖς νὰ σπείρομεν μὲ τούτους ἰδρώτας, καὶ τώρα νὰ θερύζωσιν ἄλλοι καὶ τὰ μνηστια καὶ τὰς τιμὰς, καὶ αὐτοὶ ξένοι καὶ ἀπειροὶ τῶν καταστροφῶν τῆς φίλης πατρίδος; -- Καὶ ποῖον ὑπουργήμα ἐπιθυμεῖς; εἶπέ με εἰλικρινῶς τὴν ὀρεξίν σου. Οὔτε τὸ μεγαλύτερον, ἰατρέ, οὔτε τὸ μικρότερον. μὲ ὅλον ὅτι ἐγὼ ἐδοκίμασα τὰς μεγαλητέρας δυσυχίας. Ἐχεις δίκαιον. ὅμως ἐξεύρεις γράμματα; Πολὺ περισσότερα παρ' ὅσα ἤξεύρει ὁ Δ. καὶ Μ. καὶ τόσοι ἄλλοι, ὅσοι ὁμοίως ἀγράματοι, δανείζονται τοῦ κόσμου τὴν σοφίαν. "Ὁταν κ' ἐγὼ δώσω εἰς ἕνα καλαμαράτον διακόσια γρῶστα κατὰ μῆνα, δὲν δύναμαι νὰ ἐκτελῶ ἔν ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ὑπουργήματα, καὶ νὰ ἀπολαμβάνω τὰ λοιπὰ τοῦ μνηστιαίου; τὰ αὐτὰ παράπονα εἶπα μίαν ἡμέραν καὶ πρὸς ἕνα φίλον μου, ὅμως αὐτὸς δὲν ἤξεύρω, διατὶ τὰ ἐνόμισεν ἀρρώστιας ἀποτελέσματα, καὶ μὲ παρεκίνησε νὰ ἔλθω πρὸς τὴν ἐσοχότητά σου διὰ νὰ μὲ ἰατρεύσῃ. Καὶ πόθην εἶναι ὁ φίλος σου; Εἶναι Πελοποννήσιος καὶ αὐτὸς, Κανέλος Παυλόπουλος ὀνομαζόμενος. Τὶ μὲ λέγεις, ἀδελφέ; ἔχεις τοιοῦτον φίλον; καὶ αὐτὸς σ' ἐσειλεν ἐδῶ; -- Ναὶ. ὅμως ἐνῶ μὲ συμβουλεύει νὰ ἔλθω διὰ νὰ ἰατρευθῶ, καθὼς λέγει, ἀπὸ τὴν

ἀρρώστιαν μου, ἐκεῖνος ἐνταυτῶ, προβάλλων ἀνύπαρκτα δικάια, κατχίγεται μὲ διαφόρους τρόπους νὰ γενῆ Διοικητὴς. ἄ! τώρα ἰκατάλαβα. αὐτὸς ἐφρόντισεν ν' ἀπαλλαχθῆ ἀπὸ ἕνα συναμιλλώμενον, καὶ ὄχι νὰ σὲ ὠφελήσῃ ὡς φίλος. Εἶχα λοιπὸν δίκαιον νὰ θαυμάσω, ἀκούσας, ὅτι ὁ φίλος σου σ' ἐσειλεν ἐδῶ. φίλος, ἀδελφέ, τὴν σήμερον ἐδῶ δὲν ὑπάρχει. (μὴ σὲ κακοφανῆ); εἶναι συνώνυμον μὲ τὸ Τραγέλαρος. μὲ ὅλον τοῦτο, ἂν ἡ συμβουλή του ἦναι ἀποτέλεσμα κακῆς αἰτίας, ἔχει ὅμως λόγον ὀρθότατον, ἐπειδὴ τῶ ὄντι πάσχεις ἠθικῶς, καὶ ἔχεις χρεῖαν ἰατρικῆς ἐπιεσσίας. Τὸ πάθος σου μάλικα εἶναι σύνθετον καὶ δεινόν. ὀνομάζεται φιλαρχικὴ καὶ αἰσχροκέρδεια. "Ἄν θέλῃς τὴν ὑγίαν σου, λάβε χλαρὰ φύλλα Πατριωτισμοῦ, βράσεται καλὰ καλὰ, ὕπερον ἀνακτάσῃ μὲ τὸ βρασθὲν ἐκεῖνο νερὸν ὀρθῆς κρίσεως ὀλίγον μέλι, καὶ πίνων καθ' ἡμέραν τὸ πρῶτ' ἐν μέγα ποτήριον, θέλεις ἰατρευθῆ ἐντὸς ὀλίγου.

Τὸ δύσκολον εἶναι, ὅτι τὸ φυτὸν τοῦ πατριωτισμοῦ δὲν ὑπάρχει πλέον εἰς τὴν Πελοπόννησον, δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν Ἑλλάδα. "Ἄλλοτε ἐσκέπαζε τῆς Σπάρτης τὰ βουνά, καὶ ἄλλα πολλὰ μέρη τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Ἑλλάδος. τῶρα παντελῶς ἐξέλιπεν. ἀντὶ τούτου δύνασθαι νὰ μεταχειρισθῆς φύλλα Ἑλληνισμοῦ, εἶναι καὶ αὐτὰ ἰσοδυνάμου ἐνεργείας. ἀλλὰ καὶ τοῦτο τὸ φυτὸν εὐκολώτερα εὐρίσκεται εἰς τὴν Ἀραβίαν, παρὰ εἰς τὴν πατρίδα μας. ἦτον ἐδῶ ἄλλοτε καὶ αὐτὸ κοινότατον. ἀνεφύη ἀκμαῖον κατὰ τὸ 1821 ἔτος, ἐπρόκοπεν εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον κατεσφράφη. τὸ κατεπάτησαν οἱ Ἐκτελεσταί, τὸ περιέσκαψαν οἱ Βουλευταί, τὸ ἀνέσπασαν οἱ στρατηγοί, ἔκαυσαν τὰς ρίζας του οἱ Πληρεξούσιοι τῆς ἐν Ἀργεῖ Συνελεύσεως, τὰ συνίσφα σώματα, κατὰ τὸν Αἰσχύλον. οἱ δὲ σημερινοὶ Γραμματεῖς ἐφύτευσαν ἀντ' αὐτοῦ πικραλίδας καὶ φαφανίδας. Δεῖξε με τὴν ὄψαν σου. ἄ, τὸ πάθος σου κατήνησεν εἰς ἐκεῖνον τὸν βαθμόν, ὅπου ὅταν προχωρήσῃ, ὀνομάζεται ἐξιδίασις, ἢ πάθος ψυχικόν, δεινότερον τῆς σωματικῆς ἐλεφαντιάσεως! γελάς συχνά; Ναὶ. Τοῦτο εἶναι τοῦ σπασμοῦ τῆς ζηλοτυπίας! ἔπεται λοιπὸν καὶ νὰ κατακρίνης, καὶ νὰ ὕβρι.

ζης εκείνην τὴν πράξιν, κατὰ τὴν ὁποίαν μόλις ἐσυγχωρήθη πρὸς τὸν Μιχαύλην νὰ κυριεύσῃ, ἀφ' οὗ γεμίση, τό περὶ τὴν Ναυπλίαν δυσώδες τίναγος· ἔπειτα νὰ ἐπιθυμῆς νὰ ἀνασπάσῃς πρὸ ῥίζα τὰ δένδρα τοῦ Παλαιολόγου. -- Ναί. -- Αὐτὰ εἶναι συμπτωματικά, καὶ προφανῆ τῆς ἐξιδιόσεως δειγματα· καλὸν ἦτον νὰ μεταχειρισθῆς καὶ τὰ κλυσθήρια τῆς Αὐταρκειᾶς· εἶναι καὶ αὐτὰ καταπραϋντικά. Δὲν ἤθελεν εἶσθαι ὀλιγώτερον ὠφέλιμον καὶ τὴ νὰ φύγῃς εἰς ἄλλην πόλιν, διὰ ν' ἀναπνέῃς ἄλλον, παρὰ τὸν τυφώδη τῆς Ναυπλίας ἀέρα.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ ἄρρωστός μου, κινῶν τὴν κεφαλὴν καὶ ἀναξενάζων εἶπε· σορὰ ὠμίλησας, Ἰατροφιλόσοφε· πλὴν τί τὸ ὄφελος, ὅταν δὲν εὑρίσκειται τὸ κυριώτερον ἰατρικόν; -- νὰ σέ εἶπω ποῦ δύνασαι νὰ τὸ εὔρῃς; εἰς τὴν Ἑλβετίαν, εἰς τὸν κῆπον τοῦ Ἐυνάρδου. Αὐτὸς ἐγεώργησεν, ἀν' ὅχι μὲ πολλὴν περιέργειαν, ὅμως μὲ πολλὴν προθυμίαν, τὸ ζητούμενον φυτὸν· ἐκεῖθεν δύνασαι νὰ λάβῃς Ἑλληνισμοῦ φύλλα θαλαρώτατα καὶ εὐωδέεστα. -- Ἐάν εὔρω ποτὲ καὶ μεταχειρισθῶ τὸ ἰατρικόν, πῶθεν δύναμαι νὰ ἐννοήσω εὐθὺς, ὅτι ἐνεργεῖ ὠφελίμως εἰς τὸ πάθος μου; -- Ἴδου τί πρέπει νὰ παρατηρήσῃς· πρῶτον ὅμως εἶπέ με, ὅποιον εἶχες ἐπιτήδευμα πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως; -- Ἦμουν ῥάπτῃς. -- Μετὰ τὴν πρώτην λοιπὸν τοῦ ἰατρικοῦ χρῆσιν, ἐὰν παρατηρήσῃς ὅτι διεγείρεται εἰς τὴν ψυχὴν σου ὄρεξις νὰ φορέσῃς τὴν δακτυλῆθραν, καὶ νὰ περάσῃς ῥάμμα εἰς τὴν βελόνην σου, τοῦτο εἶναι ἀναμφίβολον σημεῖον, ὅτι τὸ ἰατρικόν σέ ὠφελεῖ καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν ὑγείαν σου. Διατὶ λοιπὸν ἐπολεμήσαμεν, καὶ ἐπέθεταμεν τόσα δεινὰ; -- Διὰ νὰ ἐλευθερωθῶμεν, διὰ ν' ἀπολαύσωμεν ἕ, τι ἄλλο θέλεις ἀγαθόν, πλὴν ὅχι διὰ νὰ γενῆ Διοικητής, ἢ Ἐκτακτὸς Ἐπίτροπος, ὁ Ῥάπτῃς, ὁ Κοφινοπλέκτης, ὁ Ξυλοκόπος.

Εἰς ἄλλοτε τὰ λοιπὰ,

Τιμάται κατ' ἔτος φθιν. 25. καθ' ἑξάμηνον φ. 13.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΕΜ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ.